

25 Ιουλίου Παράκληση Αγίας Θεοπρομήτορος Άννης

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ' (142) Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου....

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν (τετράκις μετα των στοίχων)

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ θεοφόρῳ ἐκτενῶς νῦν προσέλθωμεν, οἱ ταπεινοὶ ὡς ἀληθῶς καὶ
προσπέσωμεν, ἐν κατανύξει κρᾶζοντες θερμῶς ἐκ ψυχῆς, Ἄννα
πολυῦμνητε, σπλαχνισθεῖσα σοῖς δούλοις' πάσης ἡμᾶς λύτρωσαι,
προσβολῆς ἐναντίας, καὶ ἀπειλῆς δεινῶν παντοδαπῶν εἰς σὲ γὰρ πάντες, ἀεὶ
ἐγκαυχώμεθα.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι• εἰ μή
γὰρ σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
Τίς δέ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἔκ σου•
σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός....

Εἴτα ψάλλομεν τάς Ὠδαῖς τοῦ Κανόνοϋ.

Ὠδή α΄. Ἠχός πλ. δ΄. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Ἐτίβλεπον ἄνωθεν εὐμενῶς προμῆτορ Κυρίου, καὶ ἐπόμβρησον δαυιλῶς,
τὰ ρεῖθρα τοῦ θεοῦ σοῦ ἐλέους, τοῖς προσιούσι θερμῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Παθῶν ἀκαθέκτων τὴν χαλεπὴν κατεύνασον ζάλην, καὶ παντοίων ἐπιφορῶν,
τὴν ῥύμην ἀνάστειλον θεόφρον, σαῖς πρὸς Θεὸν ἱεραῖς παρακλήσεσιν.

Ἐν νόσοις σὲ εὖροιμεν ἱατρόν, φιλάγαθε Ἄννα, καὶ ἐν θλίψεσι πλατυσμόν,
καὶ πύργον ἰσχυρὸς ἐν ἀνάγκαις, καὶ ἐν κινδύνοις ταχεῖαν ἀντίληψιν..

Θεοτοκίον.

Ἐπίσκεψαι Δέσποινα συμπαθῶς, τοὺς πίστει καὶ πόθῳ, σὲ ὑμνούντας
ἀνελλιπῶς, καὶ πᾶσι παρασχοῦ σωτηρίαν' καὶ φωτισμὸν καὶ εἰρήνην καὶ
ἔλεος.

Ὠδή γ΄. Οὐρανίας ἁψίδος.

Συμφορῶν καὶ κινδύνων, καὶ ἀναγκῶν ἔνδοξε, καὶ ἀνιαρῶν ἐπαλλήλων, καὶ
περιστάσεων, πάντας διάσωσον, τοὺς τῷ σεπτῷ σου τεμένει, πόθῳ
προσεδρεύοντας, καὶ σὲ γεραίροντας.

Ἐξ ἐφόδου παντοίας, βαρβαρικῆς πάνσεμνε καὶ δαιμονικῆς ἐπηρείας, καὶ
ἐπιθέσεως, κακοποιούντων ἀνδρῶν, ῥύσαι τὴν ποιμένην σου ταύτην, τὴν ἐκ
διαθέσεως, σὲ μεγαλύνουσαν.

Νοσημάτων παντοίων καὶ ἀλγεινῶν λύτρωσαι, τοὺς εἰλικρινῶς
αἰτουμένους, τὴν σὴν, ἀντίληψιν, Ἄννα φιλεύσπλαγχνε, ὅσα γὰρ θέλεις
ἀνύεις, ὡς προμήτωρ ἔνθεος, τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία, τῶν γηγενῶν Ἄχραντε, καὶ ἡ ὀξυτάτη καὶ μόνη ἡμῶν βοήθεια, ῥύσαι δεόμεθα, τῆς πολυπλόκου κακίας, τοῦ δολίου δράκοντος, τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, σῶφρον Ἄννα, ὅτι πάντες πρὸς σὲ θερμῶς, αἰὲ καταφεύγομεν, ὡς ἔνθεον πρὸς Θεὸν ἡμῶν πρέσβυν.

Ἐπιβλέψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβείαν τὴν σὴν, ὡς ὄπλον ἀπροσμάχητον, πλουτοῦντες αἰεὶ, οἱ δοῦλοι σου πανεύφημε, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, θεοδόξαστε Ἄννα προφθάσον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη προμήτωρ τοῦ ποιήσαντος.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Συνεχόμενοι πάντοθεν, καὶ δεινοῖς παντοίοις κλυδωνιζόμενοι, βοηθείας τῆς σῆς τύχοιμεν, Ἄννα οἱ προστρέχοντες τῇ σκέπῃ σου.

Τὰς βουλὰς διασκέδασον, τῶν ὠρυομένων κατὰ τῆς ποιμένης σου, καὶ ματαίωσον δεόμεθα, τὰς αὐτῶν ἐλπίδας Ἄννα πάνσεμνε.

Μὴ παρίδῃς θεόληπτε, τοὺς προσκαλουμένους σὲ εἰς βοήθειαν ἀλλὰ τάχυνον τοῦ ῥύσασθαι, τῆς παρενοχλούσης ἡμᾶς θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Συμφορῶν καὶ κακώσεων, καὶ ἐπερχομένων δεινῶν συμπτώσεων, καὶ ποικίλων παραπτώσεων, Θεοτόκε σῶζε τοὺς ὑμνούντας σέ.

Ὦδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰασαι ἡμῶν, τῶν σωμάτων τὰ συντρίμματα, καὶ τοῦ νοὸς τὰς ἐκτροπὰς ἀγαθή, καὶ διανοίας διασκέδασον τὴν ζόφωσιν.

Αἰτησαι ἡμῖν, ἐπταισμένων τὴν συγχώρησιν, ἐλευθερίαν πολυτρόπων δεινῶν καὶ εἰρηναίαν παμμακάριστε κατάστασιν.

Πάσης ἀπειλῆς, καὶ παντοίας ἐλευθέρωσον, θέοφρον Ἄννα δυσχερείας
ἡμᾶς, ὅπως ὑμνῶμεν αἰεὶ τὰ μεγαλεῖα σοῦ.

‘Θεοτοκίον.

Προστῆθι ἀγνή, τοῖς πιστῶς σὲ λιτανεύουσι, καὶ ἀσιγήτως σὲ γεραίρουσι,
καὶ ὀρθοδόξως Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὡδὴ ς’. Τὴν δέησιν

Μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, προνοοῦσά τε αἰεὶ καὶ φρουροῦσα πρὸς
σὲ καὶ γὰρ παναοίδιμε Ἄννα, διὰ παντὸς ἀφορῶμεν οἱ δοῦλοι σοῦ ᾧ παντοίας
οὖν ἐπιφοράς, ἀνωτέρους ἡμᾶς διατήρησον.

Ἐκ πάσης ἡμᾶς αἰεὶ περισῶζε, συνοχῆς τε καὶ παντοίας ὀδύνης, καὶ χαλεπῆς
ἐλευθέρωσον βλάβης, ψυχῆς ὅμου τε καὶ σώματος ἔνδοξε, ἰσχύεις γὰρ ὡς
ἀληθῶς, ὡς προμήτωρ τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἐκ σάλου τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως, καὶ δεινῆς ἡμᾶς θεόληπτε Ἄννα, τῶν
πονηρῶν λογισμῶν καταιγίδος, πρὸς γαληνότατον ὄρμον προσόρμισον,
προνοία σου τῆς ἀγαθῆς, ἀγαθοῦ τε Δεσπότης προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Ὡς πάντων τὴν δεσποτείαν ἔχουσα, οἷα μήτηρ τοῦ τῶν πάντων Δεσπότης,
δίδου ἡμῖν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν, καὶ παθημάτων Ἀγνή ἀπολύτρωσιν,
κινδύνων τε ἀπαλλαγὴν, καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκεῖωσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σοῦ σῶφρον Ἄννα, ὅτι πάντες πρὸς
σὲ θερμῶς αἰεὶ καταφεύγομεν, ὡς ἔνθεον πρὸς Θεὸν ἡμῶν πρέσβυν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν
τεκούσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

εἶτα τό Κοντάκιον, ἦχος β'.

Προστασία τῶν πιστῶν ἀκαταμάχητε, μεσιτεία πρὸς Θεὸν ἀμετακίνητε, μὴ παρίδης σῶν οἰκετῶν ἱκέσιον φωνήν, ἀλλ' ἐπιβλέψον ὡς συμπαθής, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, τῶν πιστῶς προστρεχόντων σοι, σῶζουσα ἐκ κινδύνων, καὶ σκέπουσα ἐκ παντοίων, πειρατηρίων χαλεπῶν, Ἄννα πάνσεμνε τοὺς δούλους σου.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ή'. 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος• Οὐδεὶς, λύχνον ἄψας, καλύπτει αὐτόν σκεύει, ἢ ὑποκάτω κλίνης τίθησιν• ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι βλέπωσι τό φῶς. Οὐ γάρ ἐστι κρυπτόν, ὃ οὐ φανερόν γενήσεται οὐδὲ ἀπόκρυφον, ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερόν ἔλθῃ. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε ὅς γάρ ἂν ἔχη, δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ὅς ἂν μὴ ἔχη, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ. Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτόν ἡ Μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον. Καὶ ἀπηγγέλθη αὐτῷ, λεγόντων ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σέ θέλοντες. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς. Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί σου εἰσὶν, οἱ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐτόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ταῖς τῆς σῆς Προγόνου, πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα. Ἐλέησον με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ παρίδης ἔνδοξε, τὴν ἀνυμνούσαν σέ πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρουσαν, καὶ ἀδιαλείπτως σέ μεγαλύνουσαν, ἱερὰν ποίμνην σου, ἀλλ' αὐτὴν Θέοφρον, ἀκοιμήτῳ προστασία σου, περιχαράκωσον, καὶ διαπαντὸς περιτείχισον, καὶ πάσαις ἀνεπιβατόν, ταῖς ἀντικειμέναις δυνάμεσιν, ἀνάδειξον ταύτην,

πανεύφημε προμήτορ τοῦ Χριστοῦ, ἐν σοὶ γὰρ αὕτη κρατύνεται, καὶ αὐχεῖ καὶ σῶζεται.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Πειρασμῶν ἀνηκέστων, συμφορῶν ἀδοκῆτων, Ἄννα θεόκλητε μαστίγων πολυτρόπων, δεινῶν ὀλεθροτόκων, ῥύσαι πάντας τοὺς ψάλλοντας, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Δυσμενείας παντοίας, καὶ δεινῆς προσδοκίας, καὶ πάσης ἔνδοξε, βουλῆς κακομηχάνου, περισῶζε τοὺς πίστει, εἰσαεῖ ἀναμέλποντας' ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ψυχικὴν εὐεξίαν, καὶ σωμάτων τὴν ῥῶσιν, πᾶσι θεόληπτε, παρασχοὺ τοὺς ἐν πίστει, τῷ θείῳ σοῦ τεμένει, προσιούσι καὶ ψάλλουσιν? ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτόκιον.

Σηπεδόνας ψυχῆς μου, καὶ παθῶν ἀλγηδόνας, θᾶπτον ἀφάνισον, καὶ ὅλον μὲ Παρθένε, ῥοπή τοῦ σου ἐλέους, σεσφσμένον ἀνάδειξον, ὅπως ὕμνῳ σου ἀεὶ, τάς θείας δυναστείας.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τοὺς ἐκ παντοίων, ἀνιαρῶν τρυχομένους, καὶ δεινοῖς ἀεὶ ἐταζομένους, λύτρωσιν θέοφρον, παρασχοὺ εἰς αἰῶνας.

Τῆς τῶν δαιμόνων, πανωλεθρίου μανίας, καὶ ἀνδρῶν ἐχθίστων ἀπηνείας, προφθάσον καὶ ῥύσαι, τοὺς σοῦς σεμνὴ οἰκέτας.

Τοὺς ἐν ποικίλοις, πειρατηρίοις τοῦ βίου, πολυτρόπως πάντοτε θέοφρον, περιστατουμένους, σῶζε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τοὺς πεποιθότας, ἀνενδοιάστως Παρθένε, τῇ πανσωστικῇ σου προστασίᾳ, ἀνεπηρέαστους, συντήρει εἰς αἰῶνας.

Ὦδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Τοὺς πίστει προσκυνοῦντας, τὴν σεπτὴν σορὸν σου, καὶ ἐμφερείας τὸ θεῖον ἐκτύπωμα, σκέπε καὶ φρούρει, καὶ σῶζε Ἄννα φιλάγαθε.

Ἐκ θείων ὑψωμάτων, μὴ ἐλλείπης ὅλως, θέοφρον Ἄννα ἡμᾶς ἐποπτεύουσα, καὶ τάς ἰάσεις ἀφθόνως πᾶσι βραβεύουσα.

Μὴ παύσῃ συντηροῦσα ταύτην σοῦ τὴν ποιμήνην, ἐκ πολυπλόκων σκανδάλων τοῦ ὄφεως, καὶ ἐξ ἀνθρώπων ἀδίκων, Ἄννα πανθαυμαστέ.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς μου γλυκυτάτη, καὶ ἀναψυχὴ μου, καὶ τῆς ψυχῆς μου χαρὰ Παναγία, χαρὰς ἐκείνης μὲ δεῖξον πάναγνε μέτοχον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν Ἀειμακάριστον, καὶ Παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ Ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, Ἄνναν τὴν Ἀγίαν, τὴν προμήτορα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀξιοθεῖσαν, γεννήσαι τὴν Παρθένον, τὴν μόνην Θεοτόκον καὶ Παναμώμητον.

Χαρίτων ὡς ἔμπλεως ἀγαθῇ, χαρίτωσον πάντας τοὺς ἐν πίστει σὲ ἀκλινεῖ, ἀνυμνολογούντας, καὶ πόθῳ προσκυνοῦντας, τῆς θείας κληρουχίας πάντας ἀξιώσον.

Τὸ θεῖον ἀγλάισμα τῶν πιστῶν, δικαίων τὸ κλέος, προπατόρων τὴν καλλονήν, τὴν ἐκλελεγμένην, καὶ κεχαριτωμένην, Προμήτορα τοῦ Λόγου, πάντες τιμήσωμεν.

Χαίροις χαριτώνυμε ἀληθῶς, χαίροις ἡ Προμήτωρ, τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, χαίροις ἡ τὰ κάτω, συνάψασα τοῖς ἄνω, τῷ θεῷ τοκετῷ σου, Ἄννα πανόλβιε.

Ταῖς θεοφεγγέσι μαρμαρυγαῖς, ἐκλελαμπρυσμένη, καὶ τοῦ κάλλους τοῦ νοητοῦ, κατεμορουμένη, Θεοπρομῆτορ Ἄννα, μνημονεῦε τῶν πόθῳ, μνημονευόντων σοῦ.

Τοὺς περιπολούντας διηνεκῶς, τῷ θείῳ ναῶ σου, καὶ ὑμνούντας ἀνελλιπῶς, σοῦ τὰς δυναστείας, Προμῆτορ τοῦ Κυρίου, παντοίας ἐπηρείας, πάντα διάσωσον.

Τὸν δεκαεξάριθμον καὶ σεπτόν, δῆμον τῶν Ὁσίων, εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, χαίρετε βοῶντες, τοῦ Ἄθω σεπτὰ κρίνα, καὶ Σκήτης τῆς Προγόνου Χριστοῦ οἱ φοίνικες.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον...

Τα σύνηθη τροπάρια Ελέησον ημας Κύριε ελέησον ημάς κτλ...

40 Κύριε ελέησον

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Πάντων μνημονεύεις ἀγαθή, τῶν μνημονευόντων σοῦ πόθῳ, καὶ εὐφημούντων σέ, καὶ ἐκλιπαρούντων σὲ Θεοπρομῆτορ θερμῶς, καὶ πρὸς σὲ μετὰ πίστεως, ἀεὶ ἀφορώντων, καὶ πρὸς τὴν ἀντίληψιν καταφευγόντων τὴν σὴν πάσης οὖν ἡμᾶς ἐπηρείας, νόσων συμφορῶν καὶ κινδύνων, καὶ δεινῶν ἀπάντων ἐλευθέρωσον.

Δέσποινα προσδεξαι.... Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου,

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.